

moeilijkste oogenblikken, na – maar ook naast – de gelukkigste. Ik denk aan zijne door hem zoo beminde kloeke vrouw. Ik denk aan zijn genialen zoon, den Utrechtschen hoogleeraar, onder zijn schuilnaam bekend als één van Nederland's grootste dichters. Ik denk aan zijn dochter, die hij onuitsprekelijk heeft liefgehad. Ik denk aan . . . de tallooze goedheden, met welke God hem overstelpte. Maar ik moet ook denken aan zijne vele zware beproevingen. Hij verloor drie zijner kinderen. Onder wie zijne eenige dochter, die voor hem alles was. Haar kinderen verhuisden uit Rotterdam – en verlieten hem – toen ook hun vader gestorven was. Tien jaren lang is Gerretson's aardsche hut – plag voor plag – gesloopt. Bijkans verlamd zat hij in een rolstoel. Zijn tong, die eens zoo boeien, jubelen, God prijzen en ons bezielen kon, was tot niet meer dan stamelen in staat. Is het niet genoeg? Toch hield hij vast aan zijn God. En bleven de nog ter zijner beschikking zijnde, niet verstijfde, enkele vingers „tikken” op een schrijfmachine ter verspreiding van zijne nog altijd overheldere gedachten. Zoo verzorgde hij kort voor zijn dood eene bloemlezing uit proza en poëzie van Matthias Claudius, „Der Wandsbecker Bote”, in onze taal.

Nu volge hier geen lange opsomming van de feiten uit welke blijken moet, dat Gerretson „geslaagd” is. Wij kennen ze alle. Voor het nageslacht zij echter nog aangeteekend, dat hij in twee perioden een door Lohman zeer gewaardeerd lid van de Tweede Kamer is geweest. Bijna een kwart eeuw lid van onzen gemeenteraad. In 1910 waarnemend wethouder van financiën tijdens Muller's ziekte en van 1909–1920 lid van de archiefcommissie. Lid van de Provinciale Staten van Zuid-Holland. Voorzitter van een der beide crisis-enquête-commissies, belast met het onderzoek naar toestanden en feiten, welke zich gedurende den oorlog in verband met de door de Regeering genomen crisis-maatregelen voordeden. Lid van den Raad van beroep voor de directe belastingen, Rotterdam I. Voorzitter – later Eerevoorzitter – van het Nederlandsch Jongelingsverbond. Zijne door hem diep vereerde Koningin schonk hem de ridder-